

Enkens Indtægt, og i saa Fald kan hun slet ikke sættes i Skat af den. Hvis det derimod har været Enkens Indtægt, saa vil netop den Bestemmelse i § 24 komme til Anvendelse, hvor Dødsfald nævnes blandt de Omstændigheder, der kunne bevirke, at hun ikke bliver sat i Skat af den fulde Indtægt. Derfor kan jeg ikke se rettere, end at den i Ændringsforslag Nr. 13 indeholdte Bestemmelse er overflødig. — Det ærede Medlem har dernæst ment, at det er urimeligt, at Folk, naar de ville have et Afdrag i deres Skat paa Grund af Børn, saa ikke selv skulle fremsætte Børgering derom. Dertil er at sige, at naar en Skatteyder ikke i sin Selvangivelse har opgivet, hvor mange Børn han har i den Alder, som giver Adgang til Afdrag i Skatten, maa han finde sig i, at et saadant Afdrag ikke gives ham. Saa kan han senere fremsætte Klage derover, men hvis saadan Klage ikke fremkommer paa behørig Maade, vil den naturligvis ikke kunne tages til Følge. Der ligger heri, som Regeringsforslaget er affattet, en naturlig Opfordring til enhver om at give de fornødne Oplysninger. — Hvad angaar Ændringsforslag Nr. 18, som gaar ud paa, at det skal være en Ret for en Skatteyder at kræve, at ikke det foregaaende Kalenderaar, men derimod et af ham benyttet Driftsjaar skal lægges til Grund for Skatteansættelsen, tror jeg, det vil være klogere at beholde Lovforslagets Affattelse, hvorefter det kan ske, naar Skatteraadet finder det begrundet. At Myndighederne ville gaa frem saaledes, som forstandige Folk bør bære sig ad, anser jeg for utvivlsomt, medens det kan være vanskeligt at overse, hvorledes det vil stille sig, hvis en Skatteyder faar en ubetinget Ret til at benytte et fra det sædvanlige maaske meget afvigende Driftsjaar. — Det ærede 12te kongevalgte Medlem (Estrup) og det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (la Cour) have udtalt Betæneligheder ved at overdrage eller paalægge Kommunerne at være Opkrævere af Indkomstkatten. Jeg tror, de Betæneligheder, de ærede Medlemmer nære i saa Henseende, ere meget overdrevne. Skulde det vise sig, at det virkelig vil medføre større Ulemper, vil man jo altid kunne gøre denne Ordning om. For mig staar det som utvivlsomt, at

det for Skatteyderne maa være en væsentlig Bekvemmelighed, at enhver kan blive af med sin Skat i sit Sogn, i Stedet for at være forpligtet til at tage ind til Amtstuen for at betale. Jeg ved meget vel, at ogsaa dette kan ordnes paa forskellig Maade, som gør den personlige Ulejlighed for Skatteyderen mindre, men bedre er dog bedre, og det maa være en utvivlsom Fordel, at enhver kan betale paa Stedet. Særlig forekommer det mig, at det ærede 12te kongevalgte Medlem ikke kan have stærk Grund til at nære Betæneligheder i saa Henseende; thi dette ærede Medlem nævner Loven af 2. Juli 1870 og gjorde opmærksom paa, at hvis Rigsdag og Regering kunde enes derom, var det endogsaa muligt simpelthen at benytte denne Lov til at opkræve Indkomstskat for et Aar. Men i Lov 2den Juli 1870 er det netop Reglen, at Skatten indkræves af Kommunerne. De Bestemmelser, som findes i Loven af 1870, ere gaaede over i nærværende Lovforslag, og da de i 1870 efter den Erfaring, der foreligger, ikke voldte nogen Ulempe, har jeg næret saa meget mindre Betænelighed ved at bibeholde dem, da de til en vis Grad maa siges at have bestaaet deres Prøve. — Naar det ærede 2det Medlem for 9de Kreds spurgte, hvorvidt Bestemmelsen om Kommunernes Indbetaling til Statskassen skal være saaledes at forstaa, at Indbetaling skal ske til Finanshovedkassen, maa jeg dertil svare: Nej, det vil ganske komme an paa, hvilken Kommune det er. Jeg vil f. Eks. finde det ganske naturligt, at Københavns Kommune indbetaler til Finanshovedkassen. Men i øvrigt er der nylig indrettet et System af Indbetalingsregler, hvorefter man kan slippe af med sine Penge til en Mængde Bankinstitutter, spredte over hele Landet, saa at Kommunerne i denne Henseende ville faa den Lettelse, de kunne ønske sig.

Jeg tror ikke, der med Hensyn til de enkelte Ændringsforslag i øvrigt er Anledning for mig til at fremsætte yderligere Bemærkninger. Derimod maa jeg sige nogle Ord om den mere almindelige Side af Lovforslaget. Der er i de Udtalelser, der ere fremkomne her, egentlig kun fra en enkelt Side, nemlig fra det ærede 12te kongevalgte Medlem (Estrup), fremsat no-